

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja za poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni listi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Velika noč.

Končano je. Naš Izveličar je izdihnil na sramotnem lesu sv. križa svojo dušo, sovražniki njegovi pa zmage pijani pozaspé nič hudega sluteč ob njegovem zapечатem grobu. Toda glej, tretji dan po njegovi smrti počí nenadoma glas: Gospod je ustal! Ustal je Kristus, kakor je rekel, in ob svojem grobu je razvil zmago-slavno zastavo božanstvenega krščanstva v strah in trepet poglavarjem laži in krivice, v srečo in blagor vsem dobromislečim na zemlji.

To se je zgodilo na veliko noč. S tem dnevom je celemu svetu zasijalo solnce pravice, z njim je napočila nova doba človeškemu rodu. Pod zastavo, razvito na ta veliki, znameniti dan, so prihiteli skoraj vsi narodi in vsak izmed njih je praznoval še posebej svoj ustajenja dan. Komu bi tedaj zato ne bil veselja dan, komu bi naj ne bil drag ta dan najslavnejših spominov?

Lepo število narodov šteje Evropa in vsak ima svojo posebno veliko noč, svoj dan ustajenja, ko je vrgel od sebe dela teme in oblekel orožje svetlobe, ko je vsprel krščansko vero. In ni ga med njimi naroda, ki bi mogel reči, da ga ni krščanstvo preobrazilo in mu ni dalo vsega, kar ga je povzdignilo k časti in slavi. Ker je krščanska vera bila in še je vsakemu narodu največja dobrotnica, zato bi pač mislili, da so narodi tudi hvaležni svoji najboljši materi, sveti katoliški cerkvi, in jej zato zvesto udani, toda žal, da ni tako! Skrbna mati je pozabljena, pozabljeni njeni krasni nauki o ljubezni do Boga in do bližnjega, zavladuje pa bratoljubje, ki lastne brate mori in jih prepušča žalostni usodi, kakor to jasno priča nad 100.000 ubitih armenskih kristjanov in na tisoče pomorjenih Grkov na otoku Kreti, kamor je šlo nedavno tudi čez 500 slovenskih sinov znova vklepat uboge Krečane v turške verige.

Ko se mi radujemo ustajenja Gospodovega, kristjanom na Turškem poka žalosti srce, ko gledajo, kako divji Turčini koljejo njih očete in matere, žene in otroke, evropske države pa še te grozovitneže čuvajo in varujejo s svojimi četami in ladjami. Zares največja sramota je za krščansko Evropo koncem 19. stoletja obstoj krvoločne Turčije. Ni dovolj, da so ti divjaki mohamedanski tekom 1000 let poklali na milijone ljudi, se še današnje toliko človekoljubne države prav nič ne grozé nad enakim klanjem v naših dnih. Tega je kriva po največ hlapčevost in brezverst, sedki je po državah na krmilu, potem pa tudi tehlist držav proti državi.

Tudi v naši državi smo okvar zavozili. Vendar, hvala Bogu, da se ljudstva zopet vračata k svoji najboljši materi, sv. kraljici cerkvi in spoznavati, da je odpad od Boga, liberalizem njih gotova poguba. Ker se je povsod, ni čuda, da se je tudi med vsikdar

vernim slovenskim narodom zaplodil liberalizem in pokazal tu in tam svoj puhli, strupeni sad. Toda, kakor trdno upamo, bode naše krščansko misleče ljudstvo te svoje največje škodljivce prej ali slej gotovo iztiralo in odstranilo iz svoje sredine, da bomo lahko vsi edinega srca radostno ob Veliki noči klicali: Gospod je ustal, aleluja!

Daj Bog, da v narodih in državah že skoraj zopet prevlada krščansko mišljenje in da postane zlasti naša trdna Avstrija še trdnejša v krščanski veri in lepa naša Slovenija še lepša v bogoljubnosti!

C.

Iz državnega zbora.

Zadnji svoj dopis sem sklenil z zaupanjem, da se bodo premagovale velike težave, ki so nastale pri sestavi posebne zaveze, v katero naj bi vstopili slovenski in hrvaški državni poslanci. Hvala Bogu! Te težave so se res premagale. In trditi smem: Še več se je doseglo, kakor smo nameravali. Ustanovila se je: »slovenska krščansko-narodna zaveza«, ki šteje 35 udov, pa jih utegne šteti v kratkem še več. V tej skupini je 16 slovenskih, 11 hrvaških, 7 rusinskih in eden češki poslanec.

Silno živahna, da burna bila je seja državnega zbora dne 30. marca. Razne skupine čeških in hrvaških poslancev so se izrazile v prebranih listinah, da so sicer pripravljene delovati v državnem zboru, da pa nikakor ne pripoznajo, da je državni zbor postavni shod, na katerem se obravnavajo njihove zadeve. Potem se je naznanilo mnogo, mnogo ugovorov zoper različne volitve v državni zbor, med drugimi tudi protest zoper nepostavno volitev v celjski mestni skupini (proti dr. Pommerju); zoper izvolitev slovenskih poslancev se ni naznanil nobeden ugovor. Te volitve so se res tudi v seji dne 6. aprila brez ugovora potrdile. Tiste volitve, zoper katere so se vložili protesti, se bojo presodile v posebnem odseku, ki se je izvolil dne 7. aprila. Če ta odsek nasvetuje, da se ena ali druga volitev ovrže in če temu večina državnega zbora pritrdi, potem se bo volilo še enkrat.

Seja dne 30. marca je bila važna še iz drugega uzroka. Neki kmet iz Galicije »Šajer« je ob času letošnjih državnoborskih volitev skliceval volilne shode, Ker je sam kandidiral v državni zbor in na nekem shodu rabil ta-le izraz: »če hoče cesar vojsko začeti, mora se pokloniti Rotsildu«, je zavoljo tega državna oblastnija zgrabila Šajerja ter ga nekaj dni pred izvolitvijo v državni zbor zaprla. Po postavi pa ne smejo oblastnija zapirati državnih poslancev brez dovoljenja državnega zbora. Po dolgi, silno burni debati je sklenil državni zbor